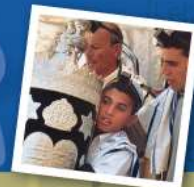

Troost, troost mijn volk, zegt jullie God.
Spreek Jeruzalem moed in. (Jesaja 40: 1,2a)

Esther en Albert Knoester in Israël

Land van verleden, heden en toekomst

NIEUWSBRIEF, juni 2017

**Lieve familie, vrienden,
broeders en zusters,**

De afgelopen tijd is er in de diverse media over de situatie in Dimona al het nodige geschreven. Vanwege de vele vragen die naar ons toe kwamen, voelden we ons genoodzaakt, met 'ons verhaal' te komen. Uiteraard is het maar een impressie van de afgelopen gebeurtenissen.

...En het was morgen geweest, de tweede dag

Na maanden van voorbereiding kon het inloophuis geopend worden. De tweede dag was een dag om nooit te vergeten. Het was de dag waarop de eerste demonstratie werd gehouden voor het pand. Later op de dag breidde die zich uit naar het huis van Shalom. Niet lang daarna was ons huis aan de beurt.

“Sanhedrin”

Diezelfde week was bij ons thuis het “Sanhedrin” van Dimona bijeen. Een aantal rabbijnen uit Dimona waren naar ons huis gekomen voor een zitting. De eerste religieuze leider die binnenkwam schreeuwde: “waar is het kruis?! Waar is het kruis?! En waar is Jezus aan de muur?! Ik zie alleen de 12 stammen van Israël en de poorten van Jeruzalem aan de muur en een grote Menorah”. Hij was helemaal verward. Na een periode van “afkoeling” begon de “zaak” tegen ons.

Het eerste onderwerp was de Tenach. Wij zouden een andere Tenach (Oude Testament) hebben dan zij. Onze Tenach werd onderzocht, en men moest schoorvoetend toegeven dat het een echte Tenach was. Het volgende punt van onderzoek: Het Nieuwe Testament zou geschreven zijn door christenen. Esther merkt op: “Geachte heren, Mattheus, Markus, Johannes, Petrus waren geen christenen maar Joden!”. Eén van hen gebood: “Geef ons een Nieuw Testament”. Dat was op zich al bijzonder, want nogal wat Joodse mensen zijn bang om door de bliksem te worden getroffen, bij het aanraken van het Nieuwe Testament. Het Nieuwe Testament ging van hand naar hand. En de laatste rabbijn was blijkbaar zo geboeid, dat hij zich gedurende meer dan 15 minuten verdiepte in het begin van het Mattheus-evangelie.

Een volgende “aanval”. Een rabbijn zei: “Jij bent komer (=priester) jij leest de Bijbel, en jij probeert hier in dit huis de Bijbel uit te leggen, maar die kun jij helemaal niet begrijpen. Want de Bijbel is net een oceaan. Jij kunt een beetje aan de oppervlakte “snuffelen” maar wij kunnen diep afsteken”. Ik vroeg Esther om mijn Bijbel en las de eerste verzen van Psalm 23 voor: “De Here is mijn Herder, mij zal niets ontbreken” Hij zei: “misschien is dit te diep voor mij, misschien begrijp ik hier niets van...maar met dit kunnen wij leven! en met dit kunnen wij sterven!”

Woonadres in Israël
Mesada 10
Dimona

Telefoon
0097286550587

Email: aknoester@cama.nl

<http://albertandesther.blogspot.com/>

ThuisFrontCommissie

Secr.: fam H.P. Vogel
Vlasstraat 4
4311 CR Bruinisse
Tel: 0111-482786
E-mail: hvogel@zeelandnet.nl

Giften rek: IBAN
NL76ABNA0484674048

BIC = ABNANL2A

**t.n.v. CAMA-zending te Driebergen,
o.v.v. Gemeentewerk Israël.**

Toen richtte men zich tot Esther: "wat vindt je ervan, als mensen naar je spugen, en ze stenen naar je gaan gooien?" Esther antwoordde met een citaat uit diezelfde Psalm: "U maakt voor mij de tafel gereed, voor de ogen van mijn tegenstanders".

Aan het eind van de zitting waren we overeengekomen dat we (voorlopig) het inloophuis zouden sluiten, en dat we samen met de "religieuze leiders" verder zouden praten over hoe het inloophuis een plek zou kunnen krijgen in de gemeenschap. De ogen vol haat voorspelden echter niet veel goeds.

Deel van het "Sanhedrin"

Praatjes en de pers

We dachten dus een eerlijke afspraak te hebben gemaakt. Maar vanaf dat moment verslechterde de situatie alleen maar. Een dag later schreef één van de rabbijnen in een plaatselijke krant: "We waren naar dat huis gegaan om die mensen het zwijgen op te leggen, maar die vrouw wilde maar niet stoppen! Zij moet ook maar dat andere vers weten uit Psalm 23. Over dat dal van diepe duisternis. Laat ze daar maar doorheengaan, samen met haar man".

Ook de dagen daarna waren de verhalen in de verschillende media "niet van de lucht". Wij zouden mensen omkopen. We zouden iemand in Dimona een auto hebben gegeven in een poging om hem christen te maken. Wij zouden poeder in de koffie doen, die Joden veranderen in christenen. We zouden Joden met alle geweld van hun geloof af willen brengen. We zouden evangelisatie materiaal verspreiden, enz..enz.

Omdat ze ons niet kunnen "aanklagen" en niets kunnen vinden, wordt een ander wapen ingezet: leugens, laster en verdraaiing van feiten. Er verschijnen foto's van ons in het centrum met ernstige waarschuwingen. Ook worden er op billboards grote aanplakbiljetten opgehangen met lelijke teksten.

Flyer met als opschrift: Ernstige waarschuwing

De mensen worden gewaarschuwd, dat ze uit moeten kijken en hun kinderen moeten beschermen tegen ons.

Echt alle middelen worden ingezet. Toen we op het stadhuis waren voor een gesprek, ontdekte Esther plotseling dat er vanuit een luikje in de muur een film van ons werd gemaakt.

Demonstraties

Na onze "afspraak" namen ook de demonstraties toe. Zowel voor ons huis, als voor het huis van Shalom. Sommige demonstraties liepen uit de hand, waardoor er ook verschillende ramen werden ingegooid, en ander schade ontstond. Zeker voor de dochters van Shalom was/is het een traumatische ervaring. Shalom werd uitgescholden als "christen" en ze spugen naar hem. Bid!.. voor dit gezin!

De laatste tijd is het wat stiller wat betreft de demonstraties. Maar in de krant werd er gezegd, dat de afgelopen demonstraties een voorbereiding waren op wat groters.

Demonstratie voor het woonhuis.

Gewone man

Maar samen met de tegenstand komt ook de zegen! Alle dingen werken mede ten goede! In de 7 jaar dat we hier wonen, hebben we bv nog nooit op een terrasje gezeten in het centrum. Na meer dan een week binnen te hebben gezeten ("om de vreze der Joden") besloten we naar het centrum te wandelen. Opeens klonk daar een schreeuw: "Bo...dat betekent Kom!...willen jullie wat drinken?" En daar zaten we plotseling, op een terrasje.....

Inloophuis dicht.....terras open

tussen de mensen. Na 15 minuten zei iemand: "weet je, ik ben een Jood. Maar ik geloof niet in God. Na wat mijn familie heeft doorgemaakt in de tweede wereldoorlog kan ik niet meer in God geloven. "Maar.... zei hij: "ik zie dat God met jullie is!" Esther zei: "Op een dag zal God ook jouw ogen openen". Deze woorden raakten hem zichtbaar diep.

Heel wat "gewone" mensen schamen zich ook voor wat ons "wordt aangedaan".

Een dag laten belde een man van middelbare leeftijd bij ons aan. Met een bos bloemen. Hij zei: "ik heb het één en ander in de krant gelezen, ik weet niet wat er allemaal aan de hand is, maar ik sta achter jullie!" We nodigden hem naar binnen. Toen zei hij: "ik moet ook eerlijk zijn. Ik was bang om naar jullie toe te komen. En daarom heb ik 3 glazen whisky genomen om moed te verzamelen". Is dat niet ontroerend! Hij wilde graag dat zijn ouders met ons in contact zouden komen. We krijgen uitnodigingen van mensen om koffie bij hen te komen drinken enz. Minstens 6 keer kregen we (naar aanleiding van de vraag: "waarom geloven jullie dat Jezus de Messias is") de gelegenheid om aan een rabbijn uit te leggen waarom wij geloven dat Jezus de Messias is. Bid... dat God zich openbaard aan de mensen, waar we mee in contact zijn en ze tot het geloof in Yeshua de ware Messias zullen komen.

Dimona

In al de jaren dat we hier woonden wilden we geen "reclame" maken voor ons werk en voor Dimona en zelfs niet toen we het inloophuis opende. Van de éne op de andere dag werd dat anders! Wel héél anders! Als we zelf reclame hadden gemaakt, zouden we het niet zo goed hebben kunnen doen, zoals het nu is gebeurd☺. Want.....we krijgen nu bemoedigende mailtjes, meelevende Gemeenten/gelovigen uit o/a Skri Lanka, USA, Nieuw Zeeland, Australië, Zuid Korea en Engeland. Van Gemeenten, die nu bidden voor Dimona! Mensen die nog nooit gehoord hadden van de plaats Dimona, bidden nu of de Here de ogen van vele mensen uit 'ons' dorp wil openen. Zo zien we maar weer, dat Gods wegen hoger zijn dan onze wegen!

Huis en Inloophuis

Onze huisbaas wordt onnoemelijk onder druk gezet, om ons uit zijn huis te zetten. Hij ontving 100 telefoontjes per dag van m.n. orthodoxe Joden om ons eruit "te gooien". Tot nu toe is hij daar niet voor gezwicht en wil hij ons als zijn huurders houden. Maar de intimidatie en druk op hem is wel héél groot. Om geen olie op het vuur te gooien hebben we (tijdelijk) het inloophuis gesloten. We hoorden dat enkele rabbijnen naar het stadhuis waren gegaan om onze vergunning in (te laten) trekken. We zijn in overleg met verschillende mensen. Maar voornamelijk bidden we welke verdere stappen we moeten ondernemen. Wilt u mee bidden met ons?

Persoonlijk

Uiteraard gingen we door een Tsunami heen van gebeurtenissen! Van de éne dag op de andere dag werd *alles* anders. Om blikken vol haat te zien van de kant van rabbijnen is voor ons een nieuwe ervaring. Om een menigte mensen voor je deur te hebben, die onder leiding van hun geestelijk leider, de Joodse geloofsbelijdenis als een mantra opdreunen terwijl ze je ruiten ingooien is een vreemde gewaarwording. En toch...zo begrijpelijk! Paulus schreef het al, dat ze 'een ijver tot God hebben, maar zonder verstand'. De Here Jezus zei over Zijn tegenstanders: "Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen". *We mochten in deze omstandigheden Gods bovennatuurlijke liefde en Zijn vrede ervaren, die alle verstand te boven gaat!*

Met, in en door Hém! zijn we méér dan Overwinnaars! Als God voor ons is, wie is er dan tegen ons? En God beloofd altijd met ons te zijn, dus hoeven we niet bang te zijn.

We zijn blij en dankbaar met alle meeleven in welke vorm dan ook, die we van u/jullie mochten ontvangen. Het is voor ons onmogelijk om iedereen persoonlijk te antwoorden en te bedanken. Maar zie dit als een persoonlijk dankwoord aan u en weet dat we ons bemoedigd en versterkt weten door uw getoonde meeleven d.m.v. een mailtje, of een telefoontje, een kaart, of een WhatsApp en het allerbelangrijkste: *het gebed* in deze situatie. We hopen dat u daar mee door wilt gaan, ondanks dat u misschien geen persoonlijk antwoord terugkrijgt! Maar weet dat: "een goede tijding uit een ver land, is als water voor een vermoeide ziel".

Onze plannen voor ons verlof hebben we gezien de hele situatie dit keer aan moeten passen. We hopen eerst eind juni, begin juli met vakantie naar de bergen te gaan. Vrienden in Israël hebben ervoor gezorgd dat we 2 weken gratis verblijf hebben in Oostenrijk. Ook het geld voor de tickets hebben ze geregeld! Het is goed om even 'afstand' te kunnen nemen en in een andere omgeving te zijn. We mogen zien dat God in alles voorziet op de juiste tijd! Hem zij de dank! Gewoonlijk komen we al in juli naar Nederland. Maar nu zal dat waarschijnlijk (afhankelijk van de situatie op dat moment) pas augustus worden. Hierdoor heb ik ook mijn (s)preekbeurten in juli terug moeten geven.

Afplakken ramen voor de stenen

Paulus schrijft ergens: "we worden in alles verdrukt, maar niet in het nauw gebracht, wij zijn in twijfel, maar niet vertwijfeld, wij worden vervolgd, maar niet verlaten, neergeworpen maar niet te gronde gericht". In diezelfde brief schrijft hij :".eenmaal ben ik gestenigd, ik was in gevaar van volksgenoten, in gevaar van de kant van de heidenen, in gevaar in de stad". Uiteraard kunnen wij v.w.b. "vervolging" niet in zijn schaduw staan. Hoewel..? Sommige stenen waren echt groot! Maar dat wat hij mocht ervaren is ook onze ervaring. Hij schrijft:" als er geroemd moet worden, dan zal ik roemen in mijn zwakheid!" En dan heeft hij het over "de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die te prijzen is tot in eeuwigheid!".

Ja, want Hij is te prijzen! Want dwars door alles heen gaat Hij door met Zijn werk! Ook onder Israël. Laten we ons daarom vast blijven houden aan Romeinen 11:28:"Zo zijn zij wel vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der vaderen wil."

Ten tijde van de demonstraties, moesten we vernemen, dat één van onze Joods Reformed pastors, Anthony Simon, in Irak is omgekomen bij een auto ongeluk. Hij was in Irak om o.a. onder de Koerden Bijbels en evangelisatiemateriaal te verspreiden. Een week voordat hij stierf, belde hij ons nog op om ons te bemoedigen.

Een Joodse broeder die "frank en vrij" getuigde van zijn Heiland. Hij is niet meer bij ons. Het laat ons des te meer zien hoe belangrijk het is om door te gaan met "ons" werk, jullie in Nederland, en wij hier in Israël. Opdat er nog velen zullen zijn die het gaan zeggen:" want als wij leven, het is voor de Here, en als wij sterven, het is voor de Here. Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn des Heren"!.

In de wetenschap dat God alles in Zijn handen houdt groeten we u vanuit de woestijn, met de woorden: shalom aleichem=vrede zij u!

***Albert en Esther
Dimona***